

ZAKON O INFRASTRUKTURI ZA ALTERNATIVNA GORIVA IN SPODBUJANJU PREHODA NA ALTERNATIVNA GORIVA V PROMETU

I. poglavje: SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina)

- (1) Ta zakon določa pravila za načrtovanje nacionalnega okvira politike za razvoj infrastrukture za alternativna goriva v prometu, obvezne cilje za vzpostavitev zadostne infrastrukture za alternativna goriva v prometu, ukrepe za spodbujanje prehoda na alternativna goriva za cestna vozila, mirujoče zrakoplove in plovila ter vire in načine njihovega financiranja, ureja vzpostavitev in delovanje gospodarske javne službe vzpostavitve in upravljanja polnilnih parkov skupne izhodne moči 300 kW in več, obveznosti upravljavcev polnilnih in oskrbovalnih mest, tehnične zahteve v zvezi z vzpostavljanjem, delovanjem in vzdrževanjem infrastrukture za alternativna goriva v prometu in zahteve v zvezi z informacijami za uporabnike, ureja način in postopke za registracijo infrastrukture za alternativna goriva v prometu in vodenje evidenc ter ureja vzpostavitev in delovanje Centra za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu.
- (2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva 2014/94/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva (UL L št. 307 z dne 28. 10. 2014, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/94/EU).

2. člen (Namen in cilj)

- (1) Namen zakona je s sistemskimi ukrepi na področju vzpostavljanja infrastrukture za alternativna goriva in sočasnem izvajanju ukrepov za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu doseči predvsem:
- zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in onesnaževal zraka iz prometa,
 - povečanje deleža energije, uporabljene v prometu iz obnovljivih virov energije,
 - prestrukturiranje voznega parka vozil za cestni promet iz fosilnih naftnih virov na nizkoogljčna in brezemisijska vozila,
 - uporabo inovativnih rešitev na področju nizkoogljčnih in brezemisijskih tehnologij v sektorju prometa,

- optimalno snovno in stroškovno učinkovitost pri elektrifikaciji prometa in drugih alternativnih gorivih na način, da se prednostno uporabi že obstoječa podporna infrastruktura kot so energetska in cestna omrežja, parkirišča in druga dopolnjujoča infrastruktura.

(2) Cilji zakona so zlasti:

- vzpostavitev goste javno dostopne mreže polnilne in oskrbovalne infrastrukture za alternativna goriva v prometu, ki je interoperabilna, razpoložljiva, uporabna, dostopna in preprosta za uporabo,
- vzpostavitev namenske mreže polnilne in oskrbovalne infrastrukture za uporabo prekinljivih obnovljivih virov energije,
- spodbujati vzpostavitev zasebne polnilne in oskrbovalne infrastrukture,
- priprava programov finančnih spodbud in zagotovitev virov financiranja za podporo hitrejši vzpostavitvi potrebne polnilne in oskrbovalne infrastrukture,
- skladen državni, regionalni in lokalni razvoj mreže polnilnih in oskrbovalnih mest,
- letno povečanje deleža vozil na alternativna goriva v voznem parku registriranih vozil v Republiki Sloveniji,
- mobilizacija privatnih sredstev v ukrepe prehoda na alternativna goriva v prometu,
- zagotavljanje varne uporabe polnilne in oskrbovalne infrastrukture,
- zagotavljanje učinkovitega nadzora nad izvajanjem določb tega zakona.

3. člen **(pomen izrazov)**

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »alternativna goriva« so goriva ali viri energije, ki se vsaj deloma uporabljajo kot nadomestek za fosilne naftne vire pri oskrbi prometa z energijo in prispevajo k dekarbonizaciji prometa in izboljšujejo okoljske parametre delovanja prometnega sektorja, in sicer:
 - električna energija,
 - vodik,
 - biogoriva,
 - sintetična in parafinska goriva,
 - zemeljski plin, vključno z biometanom, v plinasti obliki kot stisnjeni zemeljski plin (v nadaljnjem besedilu: SZP) in v tekoči obliki kot utekočinjeni zemeljski plin (v nadaljnjem besedilu: UZP) ter
 - utekočinjeni naftni plin (v nadaljnjem besedilu: UNP);
2. »čezmejna neprekinjena pokritost« pomeni pokritost omrežja TEN-T z infrastrukturo za alternativna goriva glede na največje medsebojne oddaljenosti oskrbovalne ali polnilne infrastrukture kot jo predpiše Evropska unija ali kot izhaja iz dosega vozil in omogoča tekoče kroženje vozil po Uniji;
3. »električno vozilo« je motorno vozilo, opremljeno s pogonskim sklopom, ki vključuje vsaj en neobrobni električni stroj kot pretvornik energije z električnim sistemom za shranjevanje energije z možnostjo ponovnega polnjenja, ki ga je mogoče zunanje polniti;
4. »polnilno mesto« pomeni fiksni ali mobilni vmesnik, ki omogoča prenos električne energije v električno vozilo in ki ima lahko en ali več priključkov za različne tipe priključkov, vendar lahko hkrati polni samo eno električno vozilo, in izključuje

naprave z izhodno močjo, ki je manjša ali enaka 3,7 kW, katerih osnovni namen ni polnjenje električnih vozil;

5. »običajno polnilno mesto« je polnilno mesto, ki omogoča prenos električne energije na električno vozilo z močjo, ki je manjša ali enaka 22 kW, razen naprav z močjo, manjšo ali enako 3,7 kW, ki so nameščene v zasebnih gospodinjstvih ali katerih prvotni namen ni polnjenje električnih vozil in ki niso dostopne javnosti;
6. »polnilno mesto visoke moči« je polnilno mesto, ki omogoča prenos električne energije na električno vozilo z močjo, večjo od 22 kW,
7. »dobava električne energije z operativne obale« pomeni dobavo električne energije morskim ladjam ali plovilom za plovbo po celinskih plovnih poteh na privezu, in sicer prek standardiziranega vmesnika;
8. »javno dostopno polnilno ali oskrbovalno mesto« je polnilno ali oskrbovalno mesto za dobavo alternativnega goriva, ki uporabnikom omogoča nediskriminatorno možnost dostopa. Nediskriminatorna možnost dostopa lahko vključuje različne možnosti overitve, uporabe in plačila;
9. »oskrbovalno mesto« je oskrbovalna postaja za oskrbo s katerim koli gorivom, razen UZP, prek nepremične ali premične naprave;
10. »oskrbovalno mesto za UZP« je oskrbovalna postaja za oskrbo z UZP, ki je nepremični ali premični objekt, postaja na morju ali drugačen sistem;
11. »priložnostna cena« pomeni ceno, ki jo upravljavec polnilnega ali oskrbovalnega mesta zaračuna končnemu uporabniku za priložnostno polnjenje ali oskrbovanje;
12. »upravljavec polnilnega mesta« je oseba, ki je odgovorna za tehnično upravljanje, delovanje in vzdrževanje polnilnega mesta ter ki končnim uporabnikom zagotavlja storitev polnjenja tudi v imenu in za račun ponudnika storitev polnjenja električnih vozil;
13. »dvosmerno polnjenje« pomeni pametno polnjenje, pri katerem je mogoče smer toka električne energije obrniti, kar omogoča tok električne energije iz akumulatorja v polnilno mesto, na katerega je priključen;
14. »dinamični podatki« pomenijo podatke, ki se pogosto ali redno spreminjajo;
15. »statični podatki« pomenijo podatke, ki se ne spreminjajo pogosto ali redno;
16. »težko vozilo« pomeni motorno vozilo kategorije M2, M3, N2 ali N3, kot je opredeljeno v členu 4(1)(a)(ii), členu 4(1)(a)(iii), členu 4(1)(b)(ii) oziroma členu 4(1)(b)(iii) Uredbe (EU) 2018/858;
17. »lahko vozilo« pomeni motorno vozilo kategorije M1 ali N1, kot je opredeljeno v členu 4(1)(a)(i) oziroma členu 4(1)(b)(i) Uredbe (EU) 2018/858;
18. »ponudnik storitev polnjenja električnih vozil« pomeni pravno osebo, ki zagotavlja storitve polnjenja električnih vozil končnemu uporabniku v zameno za plačilo;
19. »nacionalna točka dostopa« pomeni digitalni vmesnik, kot je opredeljen v členu 4(22) Direktive 2010/40/EU;
20. »upravljavec oskrbovalnega mesta« pomeni subjekt, odgovoren za tehnično upravljanje in delovanje oskrbovalnega mesta, ki končnim uporabnikom zagotavlja storitev oskrbe z gorivom, tudi v imenu in za račun ponudnika storitev oskrbe z gorivom;
21. »priključno hibridno vozilo« pomeni električno vozilo, sestavljeno iz konvencionalnega motorja z notranjim zgorevanjem v kombinaciji z električnim pogonskim sistemom, ki ga je mogoče polniti iz zunanega vira električne energije;

22. »izhodna moč« pomeni teoretično največjo moč, izraženo v kW, ki jo lahko polnilno mesto, postaja, park ali naprava za oskrbo z električno energijo z obale dobavlja vozilu ali plovilu, priključenemu na to polnilno mesto, postajo, park ali napravo;
23. »javno dostopna infrastruktura za alternativna goriva« pomeni infrastrukturo za alternativna goriva na lokaciji ali prostoru, odprtem za širšo javnost, ne glede na to, ali je infrastruktura za alternativna goriva na javnem ali zasebnem zemljišču, ali se uporabljajo omejitve ali pogoji v smislu dostopa do lokacije ali prostora in ne glede na veljavne pogoje uporabe infrastrukture za alternativna goriva;
24. »polnilni park« pomeni eno ali več polnilnih postaj na določeni lokaciji;
25. »zmogljivost polnjenja polnilnega parka« pomeni število električnih vozil, ki jih je možno napolniti v določenem času ob maksimalni zasedenosti polnilnih mest in maksimalnih izhodnih močeh polnjenja na vseh polnilnih postajah inštaliranih na polnilnem parku. Zmogljivost polnjenja polnilnega parka je odvisna od skupne priključne moči, števila parkirnih mest ter razvoja tehnologij polnjenja in baterij;
26. »polnilna postaja« pomeni fizično napravo na določeni lokaciji, ki je sestavljena iz enega ali več polnilnih mest;
27. »polnilni park visoke moči« pomeni eno ali več polnilnih postaj na določeni lokaciji, ki zagotavljajo skupno izhodno moč vsaj 300 kW in vključuje vsaj eno polnilno mesto z močjo vsaj 150 kW v primeru, da je namenjen polnjenju lahkih električnih vozil ter vsaj eno polnilno mesto z močjo vsaj 350 kW v primeru, da je namenjen polnjenju težkih električnih vozil;
28. »storitev polnjenja« pomeni prodajo ali zagotavljanje električne energije, vključno s povezanimi storitvami, prek javno dostopnega polnilnega mesta;
29. »priložnostna oskrba z gorivom« pomeni storitev oskrbe z gorivom, ki jo kupi končni uporabnik, ne da bi se ta končni uporabnik moral registrirati, skleniti pisni sporazum ali skleniti dolgoročnejshe poslovno razmerje z upravljavcem navedenega oskrbovalnega mesta za več kot zgolj nakup storitve;
30. »oskrbovalno mesto« pomeni oskrbovalno opremo za oskrbo s tekočim ali plinastim gorivom prek fiksne ali mobilne naprave, ki lahko oskrbuje samo eno vozilo, eno plovilo ali en zrakoplov naenkrat;
31. »storitev oskrbe z gorivom« pomeni prodajo ali zagotavljanje katerega koli tekočega ali plinastega goriva prek javno dostopnega oskrbovalnega mesta;
32. »oskrbovalna postaja« pomeni eno samo fizično napravo na določeni lokaciji, ki je sestavljena iz enega ali več oskrbovalnih mest;
33. »infrastruktura za alternativna goriva« pomeni opremo, naprave in objekte, ki so potrebni za izvajanje storitev polnjenja z električno energijo na polnilnem parku ali storitev oskrbe z gorivi za vozila, plovila in zrakoplove. Vključuje polnilna in/ali oskrbovalna mesta, polnilne in/ali oskrbovalne postaje ter pripadajoče parkirne površine.
34. »podporna infrastruktura« pomeni energetska, prometna, komunikacijska in drugo dopolnjujočo infrastrukturo, ki pomembno vpliva na načrtovanje ustreznih lokacij za vzpostavitev infrastrukture za alternativna goriva in je nujna za njeno delovanje;
35. »pametno polnjenje« pomeni polnjenje, pri katerem se intenzivnost električne energije, dobavljene akumulatorju, dinamično prilagodi na podlagi informacij, prejetih prek elektronske komunikacije;
36. »omrežje TEN-T« pomeni jedrno in celovito omrežje, kot je opredeljeno v členu 38 oziroma členu 9 Uredbe (EU) št. 1315/2013;

37. »urbano vozlišče« pomeni urbano vozlišče, kot je opredeljeno v členu 3, točka (p) Uredbe (EU) št. 1315/2013;
38. »prekinljivi obnovljivi viri električne energije« pomenijo električno energijo, ki ni stalno na voljo zaradi zunanjih dejavnikov, ki jih ni mogoče nadzorovati, proizvajajo pa jo viri za proizvodnjo električne energije, katerih pogoji se spreminjajo v dokaj kratkem časovnem obsegu. Viri prekinljive obnovljive električne energije vključujejo sončno energijo, vetrno energijo, energijo plimovanja in energijo valov;
39. »digitalno povezano polnilno mesto« pomeni polnilno mesto, ki lahko pošilja in sprejema informacije v realnem času, komunicira dvosmerno z električnim omrežjem in električnim vozilom ter ga je mogoče daljinsko spremljati in nadzorovati, vključno z zagonom in ustavitvijo operacije polnjenja ter merjenjem toka električne energije.
- (2) Drugi izrazi s področja energetike, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja energetike.

II. poglavje: NACIONALNI OKVIR POLITIKE

4. člen

(načrtovanje nacionalnega okvira politike za razvoj trga z alternativnimi gorivi v prometu ter vzpostavitev ustrezne infrastrukture)

- (1) Nacionalni okvir politike za razvoj trga z alternativnimi gorivi v prometu ter vzpostavitev ustrezne infrastrukture (v nadaljnjem besedilu: nacionalni okvir politike) se načrtuje v okviru celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta (v nadaljnjem besedilu: NEPN) z vidika doseganja energetskega in podnebnega ciljev za področje prometa. Razvoj polnilne in oskrbovalne infrastrukture kot del prometne infrastrukture se načrtuje v državni celostni prometni strategiji (v nadaljnjem besedilu: DCPS).
- (2) DCPS zajema najmanj sledeče:
- oceno sedanjega stanja in prihodnjega razvoja trga z alternativnimi gorivi v prometu, vključno z možnostjo njihove hkratne in kombinirane uporabe, ter vzpostavljanja ustrezne infrastrukture za goriva, pri čemer se, kadar je to ustrezno, upošteva tudi čezmejna neprekinjena pokritost;
 - določitev ciljev glede minimalne pokritosti ozemlja Republike Slovenije z javno dostopnimi polnilnimi mesti za lahka in težka vozila v skladu s 7. členom tega zakona,
 - določitev ciljev glede minimalnega števila javno dostopnih oskrbovalnih postaj za vodik v skladu s 27. členom tega zakona;
 - določitev ciljev glede minimalnega števila javno dostopnih oskrbovalnih mest za UZP in SZP vsaj v jedrnem omrežju TEN-T v skladu s 24. členom tega zakona;
 - oceno potrebe po postavitvi oskrbovalnih mest za UZP v pristaniščih zunaj jedrnega omrežja TEN-T;
 - določitev ciljev za oskrbo mirujočih zrakoplovov z električno energijo na letališčih,
 - zavezujoče cilje, ki jih za države članice določi Evropska unija,
 - poleg minimalnih ciljev, navedenih v predhodnih alinejah, je obvezni sestavni del strategije tudi določitev celovite pokritosti mreže polnilne in oskrbovalne infrastrukture v smislu vrste oziroma kapacitete ustrezne polnilne in oskrbovalne infrastrukture, števila in lokacij glede na demografske značilnosti, prometne in migracijske tokove ter druge kriterije, ki vplivajo na potrebe po javno dostopni in zasebni infrastrukturi za

alternativna goriva na določenem geografskem območju. Izhodišče za pripravo strategije je ocena razmerja med javno dostopno in zasebno polnilno in oskrbovalno infrastrukturo.

- (3) Pri načrtovanju nacionalnega okvira politike se upoštevajo potrebe različnih načinov prometa, vključno s tistimi, za katere so na voljo omejene alternative fosilnim gorivom.
- (4) Nacionalni okvir politike mora upoštevati, kadar je to primerno, interese samoupravnih lokalnih skupnosti, zlasti kar zadeva polnilno in oskrbovalno infrastrukturo za javni prevoz, ter interese zadevnih deležnikov.
- (5) Država po potrebi sodeluje z drugimi državami članicami pri zagotavljanju, da so ukrepi, potrebni za doseganje ciljev iz nacionalnega okvira politike, skladni in usklajeni, na podlagi posvetovanj ali skupnih okvirov politike.

5. člen

(akcijski načrt za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu in vzpostavitev ustrezne infrastrukture)

- (1) Za doseganje ciljev strateških dokumentov iz prejšnjega člena se pripravi podroben akcijski načrt najmanj do leta 2030 za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu in vzpostavitev ustrezne infrastrukture (v nadaljevanjem besedilu: akcijski načrt), ki vsebuje:
 - ukrepe za doseganje podnebnih in energetskih ciljev iz NEPN glede na vrste prometa in vrste alternativnih goriv;
 - ukrepe za spodbujanje vzpostavitve infrastrukture za alternativna goriva pri storitvah javnega prevoza;
 - ukrepe za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu vključno z ukrepi za spremembo strukture voznega parka cestnih vozil iz fosilnih naftnih virov na nizkoogljčna in brezemisijska vozila;
 - ukrepe za spodbujanje in lajšanje vzpostavljanja polnilnih mest, ki niso javno dostopna;
 - določitev mestnih in primestnih naselij, drugih gosto naseljenih območij in omrežij, ki bodo opremljena z javno dostopnimi polnilnimi mesti;
 - ukrepe za doseganje ciljev kot izhajajo iz predpisov Evropske unije;
 - pilotne in demonstracijske projekte, promocijske in druge aktivnosti potrebne za spodbujanje in lajšanje prehoda na alternativna goriva v prometu;
 - terminski načrt;
 - navedbo institucij odgovornih za izvajanje akcijskega načrta;
 - vire financiranja in
 - kazalnike, ki omogočajo spremljanje doseganja ciljev in vrednotenje učinkov, ki prispevajo k podnebnim in energetskim ciljem.
- (2) Akcijski načrt se posodablja glede na potrebe izhajajoč iz spremenjenih okoliščin in razvoja trga, predvidoma pa na vsaka tri leta.
- (3) Akcijski načrt na predlog ministrstva, pristojnega za prometno politiko (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), sprejme vlada.

6. člen (spremljanje in poročanje)

- (1) Vlada na vsaka tri leta Evropski Komisiji predloži poročilo o izvajanju akcijskega načrta. V teh poročilih se navedejo informacije kot izhajajo iz Priloge I k Direktivi 2014/94/EU, po potrebi pa tudi ustrezna utemeljitev glede uspešnosti izpolnjevanja nacionalnih ciljev iz strategije.
- (2) Za spremljanje izvajanja akcijskega načrta in koordinacijo priprave poročil za poročanje Evropski komisiji skrbi ministrstvo, ki vladi najkasneje do 30.4. vsako leto poroča o napredku pri izvajanju akcijskega načrta, številu električnih vozil v voznem parku registriranih vozil ter vrste in število polnilnih mest za električna vozila.
- (3) Elektrooperater in Agencija za energijo v skladu z medsebojnim dogovorom pripravijo oceno potencialnega prispevka dvosmernega polnjenja k prodoru električne energije iz obnovljivih virov v elektroenergetski sistem ter ocenijo potencial vzpostavitve in delovanja digitalno povezanih polnilnih mest, ki bi električnim vozilom omogočila, da dodatno prispevajo k prožnosti energetskega sistema. Ocena se pripravi pri vsaki pripravi ali posodobitvi akcijskega načrta ter vsaj en mesec pred vsakokratno predložitvijo poročila iz prvega odstavka tega člena Evropski komisiji.

III. poglavje: ELEKTRIČNA POLNILNA INFRASTRUKTURA ZA VOZILA, PLOVILA IN MIRUJOČE ZRAKOPLOVE

1. Oddelek: Polnilna infrastruktura za cestna vozila

1. Poddodelek: Splošne določbe

7. člen (cilji za električno polnilno infrastrukturo)

- (1) Nacionalni cilji glede minimalnega števila polnilnih mest in polnilnih postaj glede na moč in način polnjenja ter potrebna skupna izhodna moč polnilnih postaj glede na predvideno projekcijo električnih vozil v voznem parku, se opredelijo v nacionalnem okvirju politike, pri čemer se upošteva prispevek k podnebnim in energetske ciljem.
- (2) Cilji glede polnilne infrastrukture za lahka in težka cestna vozila v urbanih vozliščih in na omrežju TEN-T, v smislu števila polnilnih parkov in polnilnih mest v teh polnilnih parkih, njihove medsebojne razdalje ter izhodne moči, se v nacionalnem okvirju politike določijo v skladu z zavezujočimi cilji, ki jih za države članice določi Evropska unija.
- (3) Ministrstvo ob upoštevanju meril iz 8. alineje drugega odstavka 4. člena tega zakona, določi metodologijo za vzpostavitev in širjenje mreže javno dostopne polnilne infrastrukture za električna vozila ter kriterije za določitev potrebnih investicij v javno dostopno polnilno infrastrukturo.

8. člen **(načrtovanje primernih lokacij polnilnih parkov visokih moči)**

- (1) Elektrooperater v sodelovanju z upravljavci javnih cest in s pristojnimi državnimi ter lokalnimi organi za svoje omrežje pripravi državni načrt primernih lokacij polnilnih parkov, kjer priključne zmogljivosti omogočajo delovanje hitre polnilne infrastrukture visokih moči ob omrežju javnih cest in je na razpolago ustrezno število parkirišč.
- (2) Elektrooperater pri načrtovanju primernih lokacij polnilnih parkov v največji meri upošteva predvsem sledeča merila:
 - prometne tokove ter dnevno obremenitev avtocestnega omrežja in omrežja hitrih cest,
 - načrte investicij v avtocestno omrežje ter pripadajoča počivališča in parkirišča,
 - migracijske prometne tokove med kraji in regijami ter čezmejni tranzitni promet,
 - obstoječo polnilno infrastrukturo na določenem geografskem območju,
 - bližino ter zmogljivost distribucijskega in prenosnega omrežja,
 - topografske značilnosti ter potek cestnih, elektroenergetskih in komunikacijskih omrežij,
 - možnost umeščanja polnilne infrastrukture v prostor, in če relevantno, razširitve prenosnega in distribucijskega omrežja na danem območju,
 - dostopnost zemljišč in potrebno število parkirnih mest,
 - obstoječe uvoze in izvoze na cestno omrežje ter predvidene posege v cestno omrežje,
 - delež električne energije iz obnovljivih virov,
 - maksimalno dovoljeno razdaljo od omrežja TEN-T do polnilnega parka ter razdaljo med posameznimi polnilnimi parki, skladno s cilji nacionalnega okvira politike oziroma cilji, ki jih za Slovenijo določi Evropska unija,
 - strukturo voznega parka električnih vozil oziroma razmerje med baterijskimi električnimi vozili in električnimi priključnimi hibridnimi vozili, težkimi in lahкими vozili, vključno s projekcijami prihodnjih deležev električnih vozil v voznem parku in tranzitu,
 - cestna in intermodalna vozlišča ter stroške potrebnih investicij v javno infrastrukturo.
- (3) Strokovna podlaga za pripravo državnega načrta primernih lokacij polnilnih parkov je načrtovalsko orodje izvajalca gospodarske javne službe iz 12. člena tega zakona. Lokacije polnilnih parkov visokih moči se načrtujejo na način, da se najprej v največji možni meri izrabi že obstoječa podporna energetska, cestna in druga obstoječa infrastruktura ter zniža stroške investicij v javno infrastrukturo ob hkratni izpolnitvi potreb prometnega sektorja.
- (4) Distribucijski operater načrtuje lokacije polnilnih parkov do 300 kW skupne izhodne moči, razen v posebnih primerih, če je ekonomsko ugodneje in na lokaciji že obstaja zadostna priključna moč in razpoložljiva parkirišča.
- (5) Sistemski operater načrtuje lokacije polnilnih parkov 300 kW ali več skupne izhodne moči, lahko pa tudi za nižje izhodne moči, v kolikor je to ekonomsko ugodneje in v neposredni bližini lokacije ni zadostnih priključnih kapacitet na distribucijskem omrežju oziroma zadostnih parkirišč.

- (6) Državni načrt primernih lokacij polnilnih parkov po predhodni odobritvi ministra, pristojnega za energijo, in ministra, pristojnega za prometno politiko (v nadaljnjem besedilu: minister), objavi elektrooperater na svoji spletni strani. Iz načrta morajo biti za posamezno lokacijo razvidni maksimalna priključna moč, potrebna dovoljenja za prostorsko umestitev polnilne infrastrukture, predviden čas za pridobitev dovoljenj, stroški priključitve na omrežje, maksimalno število polnilnih in parkirnih mest za lahka in težka vozila. Načrt se posodablja glede na razvoj trga in spremenjene okoliščine.
- (7) Identificirane lokacije v potrjenem državnem načrtu iz prejšnjega odstavka so pogoj za priključitev javno dostopne polnilne infrastrukture na sistem, razen če je investitor pripravljen sam nositi nesorazmerne stroške priključitve zaradi povečanja zmogljivosti sistema.
- (8) Mrežo javno dostopnih polnilnih parkov s skupno izhodno močjo vsaj 300 kW vzpostavi izvajalec gospodarske javne službe iz 12. člena tega zakona.

9. člen **(lokalni načrti za električno polnilno infrastrukturo)**

- (1) Občine v sodelovanju z elektrooperaterjem in izvajalcem gospodarske javne službe iz 12. člena tega zakona načrtujejo vzpostavitev namenske polnilne infrastrukture za uporabo prekinljivih obnovljivih virov in omrežja javno dostopnih polnilnih mest za kratkotrajno in dolgotrajno uporabo za sledeče skupine uporabnikov:
- izvajalce gospodarskih javnih služb ter izvajalce javnega prevoza potnikov,
 - prebivalce večstanovanjskih stavb, ki nimajo možnosti polnjenja v stavbah ali v neposredni okolici stavb,
 - sisteme deljenega lastništva avtomobilov,
 - zaposlene v javnih ustanovah,
 - uporabnike javnih parkirišč ter parkirišč za težka tovorna vozila v urbanih območjih,
 - druge uporabnike po presoji občine,
 - občine spodbujajo sistemsko ureditev polnilne infrastrukture tudi za zaposlene v gospodarstvu.
- (2) Lokalni načrt polnilne infrastrukture iz prejšnjega odstavka se pripravi na osnovi potencialnih potreb po vzpostavitvi polnilne infrastrukture. Na seznam lokacij za polnilno infrastrukturo se prednostno uvrstijo lokacije, kjer so že obstoječa parkirna mesta in ustrezna priključna moč.
- (3) Pri oceni potencialnih potreb po polnilni infrastrukturi se upošteva predvsem sledeče:
- število prebivalcev večstanovanjskih stavb brez možnosti polnjenja,
 - migracijski tokovi,
 - dnevna zasedenost javno dostopnih parkirnih mest,
 - identificirane potrebe izvajalcev gospodarskih javnih služb,
 - ali obstaja sistem deljenega lastništva ali je v načrtu,
 - potrebe po kratkotrajnem in dolgotrajnem polnjenju.

- (4) Občine podatke iz lokalnih načrtov vnesejo v digitalno platformo, kot izhaja iz 46. člena tega zakona, najkasneje v treh mesecih od priprave lokalnega načrta za električno polnilno infrastrukturo.
- (5) Lokalni načrt je del lokalnega energetskega koncepta in predstavlja njegovo nadgradnjo v delu, ki se nanaša na rabo energije v prometu in elektrifikacijo prometa,
- (6) Ministrstvo v soglasju z ministrstvom, pristojnim za energijo, predpiše navodila in metodologijo za pripravo lokalnih načrtov za električno polnilno infrastrukturo.

10. člen

(zagotavljanje zemljišč za javno dostopno polnilno infrastrukturo)

- (1) Če je to nujno potrebno zaradi vzpostavitve mreže javno dostopne polnilne infrastrukture v skladu s cilji, ki na podlagi odločitev Evropske unije zavezujejo Republiko Slovenijo, se nepremičnine, določene v načrtu primernih lokacij polnilnih parkov skupne izhodne moči vsaj 300 kW, ki ga v skladu s 13. členom tega zakona potrdi vlada, lahko razlasti ali obremeni za namen vzpostavitve polnilnega parka.
- (2) Razlastitveni upravičenec je Republika Slovenija. Razlastitveni zavezanec je fizična ali pravna oseba, ki ima v lasti nepremičnino.
- (3) Občine in država ter osebe javnega prava, katerih ustanovitelj je država ali občina, so bodisi s prodajo, bodisi z oddajo v najem ali na drug ustrezen, način dolžne dati na voljo zemljišča, ki ga noben upravljavec trajno ne potrebuje za opravljanje svojih nalog, za namen vzpostavitve javno dostopne polnilne infrastrukture na lokacijah kot so določene v državnem načrtu primernih lokacij polnilnih parkov iz 8. člena ali lokalnem načrtu za električno polnilno infrastrukturo iz 9. člena tega zakona.

11. člen

(nediskriminatorna obravnava investitorjev pri oddaji zemljišč v javni lasti)

- (1) Pri upravljanju ali razpolaganju z zemljišči za namene iz tretjega odstavka prejšnjega člena, razen če gre za vzpostavitev polnilnih parkov iz 12. člena tega zakona, upravljavci stvarnega premoženja v javni lasti izvedejo pravni posel z zemljišči na podlagi preglednih in nediskriminatornih postopkov, ki v okviru meril za izbor najugodnejšega ponudnika upoštevajo najmanj sledeča merila:
 - poslovni načrt in sposobnost za izvedbo investicije v določenem časovnem obdobju,
 - čas realizacije projekta,
 - višina ponujene cene najema zemljišča,
 - predvideno število novih zaposlitev v povezavi s projektom,
 - druge storitvene aktivnosti, ki povečajo privlačnost lokacije kot so gostinske storitve in počivališča, toalete in drugi smiselni objekti in storitve,
 - integracija naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov v sistem oskrbe z električno energijo na lokaciji.
- (2) Pri pripravi razpisa za oddajo ali prenos zemljišč je potrebno zagotoviti ustrezno pokritost mreže polnilne infrastrukture. Če je mogoče, je treba združiti ekonomsko privlačne in manj privlačne lokacije v sklope, ki so samostojen predmet razpisa.

- (3) Lokacije, ki so predmet razpisa, se razvrstijo v kategorije glede na objektivne kriterije, kot je število prebivalcev, prometni tokovi in dnevna obremenitev cest ter drugi dejavniki, ki vplivajo na pogostost polnjenja na določeni lokacij in ekonomsko privlačnost lokacij.
- (4) Gradnjo in obratovanje nove polnilne infrastrukture lahko država in občina zagotovita s sklenitvijo javno-zasebnega partnerstva v skladu z zakonom, ki ureja javno-zasebna partnerstva. Pri določitvi predmeta javno-zasebnega partnerstva in izbiri zasebnega partnerja se smiselno upoštevajo določila tega člena.

2. Pododdelek: *Vzpostavitev in upravljanje polnilnih parkov skupne izhodne moči 300 kW in več*

12. člen
(gospodarska javna služba vzpostavitve in upravljanja polnilnih parkov skupne izhodne moči 300 kW in več)

- (1) Dejavnost vzpostavitve in upravljanja polnilnih parkov skupne izhodne moči 300 kW in več ter v primeru, kot izhaja iz petega odstavka 8. člena tega zakona tudi nižjih izhodnih moči, je obvezna državna gospodarska javna služba.
- (2) Gospodarsko javno službo iz prejšnjega odstavka opravlja sistemski operater na podlagi koncesijske pogodbe (v nadaljnjem besedilu: izvajalec).
- (3) Vzpostavitev polnilnih parkov obsega naloge, ki so potrebne, da se zagotovi in izvede infrastrukturna ureditev polnilnega parka, zlasti pa:
 - identificiranje primernih lokacij polnilnih parkov za električna vozila in potrebnih priključnih moči,
 - zagotavljanje zemljišč, ki sodijo v ureditveno območje polnilnega parka, vključno z dostopom do javne ceste;
 - zagotovitev opremljenosti polnilnega parka s komunalno infrastrukturo in podporno elektroenergetsko infrastrukturo, ki omogoča napajanje polnilnih mest in drugih spremljajočih objektov;
 - zagotovitev priključka, s katerim je polnilni park priključen na električno omrežje.
- (4) Upravljanje polnilnih parkov obsega naloge, ki so potrebne, da se na območju polnilnega parka organizira trajno in nemoteno izvajanje dejavnosti polnjenja, kar obsega zlasti:
 - dodeljevanje polnilnih mest in zmogljivosti priključne moči za namene polnjenja električnih vozil;
 - urejanje pogodbenih razmerij z investitorji pri uporabi dodeljenih zmogljivosti za namene polnjenja električnih vozil;
 - usklajevanje dejavnosti za nemoteno vzpostavitev in delovanje polnilnih mest;
 - skrbeti, da je na območju polnilnega parka omogočeno trajno izvajanje dejavnosti potrebnih za nemoteno polnjenja električnih vozil;

- vzdrževanje podporne elektroenergetske infrastrukture znotraj polnilnega parka in izvajanje aktivnosti za zagotovitev varnega in zanesljivega obratovanja;
 - skrbeti za razvoj polnilnega parka;
 - predpisati splošne pogoje za uporabo polnilnega parka za izvajanje potrebnih dejavnosti za nemoteno polnjenje električnih vozil ali druge gospodarske dejavnosti.
- (5) Izvajalec vzpostavi, vodi in vzdržuje načrtovalsko orodje za identificiranje primernih lokacij polnilnih parkov visokih moči za električna vozila ter okvirno določi zmogljivost polnjenja polnilnih parkov. V načrtovalsko orodje se povezujejo in obdelujejo podatki, kot izhajajo iz drugega odstavka 8. člena tega zakona. Načrtovalsko orodje mora omogočati večkriterijsko iskanje primernih lokacij za vzpostavitev polnilnih parkov ter potrebno kapaciteto priključne moči na teh območjih.
- (6) Izvajalec organizira digitalno platformo za spodbujanje investicij v polnilno infrastrukturo kot izhaja iz 46. člena tega zakona.
- (7) Izvajalec pripravlja smernice in mnenja v postopkih priprave prostorskih aktov za področje polnilne infrastrukture visokih moči v skladu z zakonom, ki ureja ureditev prostora.
- (8) Vlada z uredbo določi način opravljanja gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena in sklene z izvajalcem koncesijsko pogodbo.

13. člen

(potrditev načrta vzpostavitve polnilnih parkov izhodne moči 300 kW in več)

Predlog načrta vzpostavitve polnilnih parkov skupne izhodne moči 300 kW in več na lokacijah, kot izhajajo iz potrjenih načrtov lokacij elektrooperaterja ter v primeru, kot izhaja iz petega odstavka 8. člena tega zakona, pošlje izvajalec v potrditev vladi. Predlog načrta poleg informacij iz šestega odstavka 8. člena tega zakona vsebuje tudi informacije o velikosti ureditvenega območja polnilnega parka in zemljiščih na območju polnilnega parka. Seznam potrjenih lokacij se javno objavi na spletnih straneh izvajalca. Seznam se po predhodni odobritvi vlade posodablja glede na razvoj trga in spremenjene okoliščine.

14. člen

(ureditveno območje polnilnega parka)

Ureditveno območje polnilnega parka je območje, namenjeno polnjenju električnih vozil, ki obsega:

- zemljišča, namenjena postavitvi polnilnih postaj s pripadajočimi parkirnimi površinami;
- zemljišča, namenjena pozidavi z gradbeno inženirskimi objekti, ki so potrebni za obratovanje polnilnega parka.

15. člen
(pridobivanje zemljišč na ureditvenem območju polnilnega parka)

- (1) Izvajalec na potrjenih lokacijah iz 13. člena tega zakona sklepa pravne posle za pridobitev lastninske pravice ali drugih pravic na tujem zemljišču, ki omogočajo vzpostavitev polnilnih parkov.
- (2) Občine in država ter osebe javnega prava, katerih ustanovitelj je država ali občina, so bodisi s prodajo, bodisi z oddajo v najem ali na drug ustrezen način, dolžne dati na voljo izvajalcu zemljišča, ki ga noben upravljavec trajno ne potrebuje za opravljanje svojih nalog, za namen vzpostavitve polnilnih parkov na potrjenih lokacijah iz 13. člena tega zakona. Navedena obveznost velja tudi za nepremičnine, ki jih država razlasti za namen iz prvega odstavka 10. člena tega zakona.
- (3) Ne glede na določbe zakona, ki ureja stvarno premoženje države in samoupravnih lokalnih skupnosti, lahko država ali občina, nepremičnine v njuni lasti, ki so določene v potrjenem načrtu iz 13. člena tega zakona, izvajalcu:
 - proda z neposredno pogodbo po ocenjeni vrednosti pooblaščenega cenilca, ki je imenovan na podlagi zakona, ki ureja revidiranje (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen cenilec),
 - sklene neposredno pogodbo o oddaji zemljišča v najem ali ustanovitvi stavbne pravice.
- (4) Če polnilni park na zemljiščih iz prejšnjega odstavka ne začne obratovati v treh letih od sklenitve pravnega posla, s katerim je izvajalec pridobil zemljišče, mora izvajalec pod istimi pogoji in brez bremen ponuditi nepremičnino prejšnjemu lastniku ali lastniku predlagati prenehanje pravice do uporabe nepremičnine.

16. člen
(dodeljevanje priključnih zmogljivosti za polnilna mesta)

- (1) Izvajalec zagotavlja zainteresiranim investitorjem v polnilna mesta dostop do polnilnega parka na podlagi sklepanja pogodb o zakupu priključne zmogljivosti za polnilna mesta, ki vključuje tudi pravico do uporabe pripadajočega prostora za namestitvev polnilne postaje s parkiriščem. Pogodbe o zakupu priključne zmogljivosti polnilnega parka se sklepajo za čas, ki je potreben, da se investitorju omogoči stabilnost in varnost naložbe, možnost učinkovitega in varnega financiranja naložbe in povrnitev vložkov, vendar ne več kot za 15 let.
- (2) Priključne zmogljivosti za polnilna mesta se dodeljujejo v preglednem, nediskriminatornem in tržno zasnovanem postopku ter na način, ki spodbuja konkurenco med upravljavci polnilnih mest.
- (3) V polnilnem parku lahko pridobi priključne zmogljivosti za polnilna mesta več investitorjev v polnilno infrastrukturo. Izvajalec pri pripravi razpisov za pridobitev priključnih pravic, razpoložljive kapacitete razdeli v sklope, tako da je investitorjem omogočena prijava na en ali več sklopov. Izvajalec pri oddaji priključnih kapacitet lahko združuje tudi različne lokacije v pakete, tako da kombinira ekonomsko manj privlačne in ekonomsko bolj privlačne lokacije.

- (4) Da se prepreči omejevanje dostopa do trga polnilnih mest, lahko izvajalec vnaprej sprejme sorazmerne ukrepe, da omeji ponudbe katerega koli posameznega ponudnika na polnilnih parkih, s katerimi upravlja izvajalec.
- (5) Prihodek od priključnih zmogljivosti je izvajalec dolžan porabiti za financiranje gospodarske javne službe.
- (6) Izvajalec po javnem pooblastilu sprejme pravila, s katerimi določi standardizirane tipe zakupnih razmerij, postopek in metodologijo za dodeljevanje priključne zmogljivosti ter splošne pogoje za uporabo priključnih zmogljivosti polnilnega parka. Izvajalec mora pred sprejetjem pravil opraviti javno posvetovanje z zainteresiranimi stranmi o osnutku predloga pravil. Javno posvetovanje ne sme biti krajše od 30 dni in mora omogočati, da zainteresirane strani podajo svoje predloge in pripombe na osnutek predloga pravil.

17. člen

(namenskost priključnih zmogljivosti za polnilna mesta)

- (1) Pravice do uporabe priključne zmogljivosti za polnilna mesta, ki je dodeljena investitorju, ni dovoljeno prenesti na drugo osebo ali jo uporabiti za drug namen.
- (2) Priključne zmogljivosti za polnilna mesta se smejo uporabiti izključno za vzpostavitev polnilnih mest za električna vozila in spremljajoče aktivnosti, kot so objekti in storitve, ki povečujejo privlačnost lokacije in izboljšujejo uporabniško izkušnjo ter za priključitve proizvodnih naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije, če bodo te neposredno povezane z izrabo obnovljivih virov energije v prometu, vključno z vodikom.
- (3) Izvajalec lahko v celoti ali delno prekliče dodeljeno priključno zmogljivost, če je imetnik ne izkorišča več kot pet mesecev ali če jo v tem času ne izkorišča v zadostnem obsegu. Imetnik izgubi pravico do priključne zmogljivosti v trenutku, ko je ta prerazporejena drugemu imetniku v skladu s splošnimi pogoji za uporabo polnilnega parka, ki jih določi izvajalec.

18. člen

(zagotavljanje podatkov za načrtovalsko orodje)

- (1) Za izvajanje naloge iz petega odstavka 12. člena tega zakona, so upravljavci podatkovnih baz podatkov, ki niso javno dostopne, dolžni izvajalcu posredovati podatke, ki predstavljajo obvezne vhodne parametre za delovanje načrtovalskega orodja. Iz svojih podatkovnih baz so dolžni posredovati podatke predvsem:
 - distribucijska podjetja in sistemski operater o topologiji omrežja, obremenitvah, prevzemu energije, zmogljivosti omrežja ter načrtovanih investicijah v razširitev in ojačitve omrežja,
 - upravljavci javnih cest o prometnih tokovih, dnevnih obremenitvah, tranzitnih tokovih, povprečnem letnem dnevnem prometu ter migracijskih tokovih, ločeno za lahka in težka vozila, v kolikor se zbirajo ločeno, potek cestnega omrežja in načrtovane

investicije v razširitve cestnih omrežij vključno s počivališči za lahka vozila in varnimi ter varovanimi počivališči za težka vozila,

- upravljavci druge podporne infrastrukture in podatkovnih baz, kot so komunikacijska infrastruktura, javne parkirne površine ter drugi imetniki podatkov kot izhajajo iz drugega odstavka 8. člena ter prvega in tretjega odstavka 9. člena tega zakona.
- (2) Izvajalcu je upravljavec podatkovne baze podatkov iz prejšnjega odstavka dolžan posredovati podatke, ki ne vključujejo osebnih podatkov, tako da omogoči neposreden dostop do njih ali da mu jih pošlje v dogovorjeni obliki.
- (3) Izvajalec pripravi tehnična pravila za izvajanje tega člena in jih objavi na svoji spletni strani. V pravilih določi vsebino podatkov, način zagotavljanja dostopa, varnost podatkov, časovno osveževanje in ostale parametre pomembne za delovanje načrtovalskega orodja.

19. člen **(financiranje gospodarske javne službe)**

- (1) Dejavnost gospodarske javne službe se financira iz:
- prispevka za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu,
 - prihodka od zakupa priključnih zmogljivosti za polnilna mesta,
 - drugih prihodkov izvajalca, ki jih lahko določi vlada v koncesijskem aktu iz osmega odstavka 12. člena tega zakona.
- (2) Če prihodki od trženja zmogljivosti polnilnih parkov in drugi prihodki ne zagotavljajo zadostnih sredstev za izvajanje gospodarske javne službe, se razlika do pokrivanja upravičenih stroškov javne službe zagotovi iz prispevka za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu. Višino teh sredstev določi vlada na podlagi sprejetega letnega programa dela in finančnega načrta izvajalca, ki se nanaša na izvajanje gospodarske javne službe iz tega zakona.
- (3) Izvajalec mora skladno z računovodskimi standardi voditi ločene računovodske evidence za dejavnost gospodarske javne službe po tem zakonu. Sredstva iz prvega odstavka tega člena, ki jih izvajalec prejme za opravljanje gospodarske javne službe po tem zakonu, se ne smejo prenesti na drugo področje dejavnosti izvajalca.

3. Pododdelek: Polnilna infrastruktura

20. **(deležniki na polnilni infrastrukturi za električna vozila)**

- (1) Javna polnilna infrastruktura za električna vozila mora imeti upravljavca polnilnih mest in ponudnika storitev polnjenja, ki sta vpisana v register ID kod v skladu s 30. členom tega zakona.
- (2) Če upravljavec sam ne zagotavlja storitve električnega polnjenja, mora imenovati ponudnika, ki to storitev nudi končnemu uporabniku na podlagi poslovnega razmerja za plačilo ali pa tudi brezplačno.
- (3) Lastnik javno dostopne polnilne infrastrukture za električna vozila, ki je bila sofinancirana iz javnih sredstev, vključno s sredstvi proračuna Evropske unije, mora

zagotavljati delovanje polnilne infrastrukture za električna vozila še vsaj pet let po zaključku projekta oziroma po zaključku javnega razpisa, iz katerega je bila sofinancirana.

21. člen **(obveznosti upravljavca polnilnega mesta)**

- (1) Upravljalca polnilnega mesta je pravni subjekt, ki tehnično in administrativno upravlja polnilno mesto ter zagotavlja storitev polnjenja, tudi v imenu in za račun ponudnika storitev polnjenja.
- (2) Vsa javno dostopna polnilna mesta morajo omogočati uporabnikom električnih vozil možnost priložnostnega polnjenja, ne da bi se morali registrirati ali skleniti pogodbo z zadevnim dobaviteljem električne energije, upravljavcem ali ponudnikom polnjenja. Priložnostna cena in vsi njeni sestavni deli morajo biti končnim uporabnikom znani pred začetkom polnjenja.
- (3) Plačljiva javno dostopna polnilna mesta, ki bodo nameščena od 1.1. 2023 dalje, morajo omogočati priložnostno polnjenje z uporabo plačilnega instrumenta, ki se v Uniji pogosto uporablja. V ta namen upravljavci polnilnih mest zagotovijo izvajanje plačilnih transakcij za priložnostno polnjene prek terminalov in naprav, ki se uporabljajo za plačilne storitve, vključno z vsaj eno od naslednjih možnosti:
 - čitalniki plačilnih kartic;
 - naprave z brezstično funkcijo, ki lahko preberejo vsaj plačilne kartice;
 - za javno dostopna polnilna mesta z izhodno močjo pod 50 kW naprave, ki uporabljajo internetno povezavo in omogočajo varno plačilno transakcijo, kot so tiste, ki generirajo posebno hitro odzivno kodo.
- (4) En plačilni terminal ali naprava iz prejšnjega odstavka se lahko uporablja za izvajanje plačilnih transakcij za več polnilnih mest v polnilnem parku.
- (5) Cene, ki jih upravljavci javno dostopnih polnilnih mest zaračunavajo končnim uporabnikom in ponudnikom storitev polnjenja, morajo biti primerne, lahko in jasno primerljive, pregledne in nediskriminatorne.
- (6) Sklenitev pogodbe o dobavi električne energije za polnilno mesto z dobaviteljem, ki se razlikuje od subjekta, ki dobavlja električno energijo gospodinjstvu ali objektu, kjer se nahaja polnilno mesto, je mogoče, če je polnilno mesto opremljeno z lastnim merilnim mestom.
- (7) Upravljalca polnilnih mest mora zagotoviti:
 - da je vsako javno dostopno polnilno mesto, ki ga upravlja, v skladu s tehničnimi zahtevami iz Priloge II Direktive 2014/94/EU, varno za uporabnika ter je redno testirano in ima vsa veljavna dovoljenja, kot izhaja iz tega zakona in podzakonskih aktov,
 - da je vsako javno dostopno polnilno mesto, ki ga upravlja opremljeno z ustrezno programsko opremo, ki zagotavlja:
 - a) možnost polnjenja električnih vozil, vključno s priključnimi hibridnimi vozili,
 - b) posredovanje podatkov na nacionalno točko dostopa;
 - c) varno komunikacijo za zaščito posredovanja podatkov predvsem o uporabnikih in poravnava,
 - d) lokalno in oddaljeno upravljanje polnilne moči,

- e) identifikacijo uporabnika,
 - f) druge zahteve, ki izhajajo iz podzakonskih aktov tega zakona glede tehničnih zahtev za polnilna mesta.
- da je vsako polnilno mesto opremljeno z interoperabilnim naprednim sistemom za merjenje, ki zagotavlja sprotne merjenja električne energije in posredovanje podatkov, kot je opredeljeno v 28. in 29. členu Zakona o oskrbi z električno energijo (Uradni list RS, št. 172/21),
 - posredovanje ločenih podatkov o uporabi energije za storitve polnjenja in za delovanje polnilnega mesta elektrooperaterju, ponudnikom mobilnostnih storitev, dobaviteljem električne energije, agregatorjem in ministrstvu, pristojnemu za energijo,
 - poravnava stroškov porabljene električne energije za delovanje polnilnega mesta,
 - poravnava stroškov izgub električne energije, do katerih pride pri delovanju polnilnega mesta,
 - nediskriminatoren dostop ponudnikov storitev polnjenja do vsakega javno dostopnega polnilnega mesta, ki ga upravlja,
 - da se električna energija, dobavljena javno dostopnemu polnilnemu mestu, ki ga upravlja, uporabi zgolj za polnitev električnih vozil,
 - namestitev in umerjanje merilnikov izhodne električne energije skladno z Zakonom o meroslovju (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo) in podzakonskimi akti, izdanimi na njegovi podlagi,
 - da je polnilna infrastruktura vpisana v register ID kod in da je omogočena izmenjava podatkov z nacionalno točko dostopa skladno z določbami tega zakona.

2. Oddelek: Infrastruktura za oskrbo plovil z električno energijo z operative obale

22. člen (obveznosti upravljavca pristanišča Koper)

- (1) Upravljavec pristanišča Koper zagotovi dobavo električne energije za plovila z operative obale do 31.12. 2025.
- (2) Naprave za dobavo električne energije z obale za plovila za pomorski promet, ki so vzpostavljene ali obnovljene po 18. novembru 2017, morajo izpolnjevati tehnične zahteve iz točke 1.7 Priloge II k Direktivi 2014/94/EU.

3. Oddelek: Infrastruktura za oskrbo mirujočih letal z električno energijo

23. člen (obveznosti za upravljavce letališč)

- (1) Upravljavci letališč na ozemlju Republike Slovenije, ki so del omrežja TEN-T, zagotovijo oskrbo mirujočih letal z električno energijo:
 - do 1. 1. 2025 na vseh položajih zrakoplova v kontaktnem polju, ki se uporabljajo za komercialni zračni prevoz;
 - do 1. 1. 2030 na vseh položajih zrakoplova v predpolju, ki se uporabljajo za komercialni

zračni prevoz.

- (2) Upravljalci letališč poskrbijo, da najkasneje do 1. 1. 2030 električna energija za oskrbo mirujočih zrakoplovov iz prvega odstavka tega člena prihaja iz električnega omrežja ali da se proizvaja na kraju samem brez uporabe fosilnih goriv.

IV. poglavje: OSKRBOVALNA INFRASTRUKTURA ZA VOZILA IN PLOVILA NA ZEMELJSKI PLIN

24. člen

(cilji za oskrbovalno infrastrukturo za vozila na zemeljski plin)

- (1) Cilji na področju oskrbe prometa z SZP in UZP se v nacionalnem okvirju politike določijo v skladu z zavezujočimi cilji, ki jih za države članice določi Evropska unija.
- (2) Cilji za oskrbovalno infrastrukturo za UZP na omrežju TEN-T se v nacionalnem okvirju politike načrtujejo tako, da se do 31. 12. 2025 zagotovi ustrezno število javno dostopnih oskrbovalnih mest, ki omogočajo, da težka motorna vozila lahko krožijo po Uniji.
- (3) Pri načrtovanju ciljev za oskrbovalno infrastrukturo za zemeljski plin, ki presegajo minimalne zavezujoče cilje, ki jih za Republiko Slovenijo določi Evropska unija, se obvezno upošteva potencialni delež zamenjave zemeljskega plina z obnovljivimi viri na načrtovani polnilni infrastrukturi ter prispevek k doseganju ciljev na področju obnovljivih virov energije v prometu.

25. člen

(oskrba plovil z utekočinjenim zemeljskim plinom v pristanišču)

Upravljavec pristanišča Koper zagotovi v pristanišču ustrezno število polnilnih mest kot se jih za UZP določi v nacionalnem okvirju politike do 31.12. 2025.

26. člen

(obveznosti upravljavca oskrbovalnega mesta za zemeljski plin)

- (1) Upravljavec oskrbovalnega mesta je dolžan zagotoviti, da je vsako javno dostopno oskrbovalno mesto, ki ga upravlja, v skladu s tehničnimi zahtevami iz Priloge II k Direktivi 2014/94/EU tega zakona, varno za uporabnika ter je redno testirano in ima vsa veljavna dovoljenja kot izhaja iz tega zakona in podzakonskih aktov.
- (2) Vsa javno dostopna oskrbovalna mesta morajo omogočati uporabnikom tudi možnost priložnostne oskrbe z zemeljskim plinom, ne da bi morali skleniti pogodbo z upravljavcem ali ponudnikom storitve oskrbe z zemeljskim plinom. Priložnostna cena in vsi njeni sestavni deli morajo biti končnim uporabnikom znani pred začetkom oskrbe z gorivom.
- (3) Cene, ki jih zaračunavajo upravljalci javno dostopnih oskrbovalnih mest, morajo biti primerne, lahko in jasno primerljive, pregledne in nediskriminatorne.

- (4) Registrirati polnilno infrastrukturo in posredovati podatke nacionalni dostopni točki skladno z določbami tega zakona.
- (5) V kolikor oskrbovalno mesto nima upravljavca mora obveznosti upravljavca po tem zakonu izvajati lastnik oskrbovalne infrastrukture.

V. poglavje: OSKRBOVALNA INFRASTRUKTURA ZA VODIK

27. člen

(cilji za oskrbovalno infrastrukturo za vodik)

- (1) Cilji na področju oskrbe prometa z vodikom se v nacionalnem okvirju politike določijo v skladu z zavezujočimi cilji, ki jih za države članice določi Evropska unija.
- (2) Pri načrtovanju ciljev za oskrbovalno infrastrukturo za vodik se v največji meri upošteva zmožnost oskrbe polnilne infrastrukture z vodikom proizvedenim iz obnovljivih virov energije.
- (3) Za čim boljšo izrabo presežkov električne energije iz omrežja ali proizvedene iz obnovljivih virov se predvidi možnost oskrbe z vodikom na identificiranih lokacijah kot izhajajo iz objavljenih načrtov polnilne infrastrukture visokih moči.

28. člen

(obveznosti upravljavca oskrbovalnega mesta za vodik)

- (1) Upravljavec oskrbovalnega mesta je dolžan zagotoviti, da je vsako javno dostopno oskrbovalno mesto, ki ga upravlja v skladu s tehničnimi zahtevami iz Priloge II k Direktivi 2014/94/EU, varno za uporabnika ter je redno testirano in ima vsa veljavna dovoljenja kot izhaja iz tega zakona in podzakonskih aktov.
- (2) Vsa javno dostopna oskrbovalna mesta morajo omogočati uporabnikom tudi možnost priložnostne oskrbe z vodikom, ne da bi morali skleniti pogodbo z upravljavcem ali ponudnikom storitve oskrbe z vodikom. Priložnostna cena in vsi njeni sestavni deli morajo biti končnim uporabnikom znani pred začetkom oskrbe z gorivom.
- (3) Cene, ki jih zaračunavajo upravljavci javno dostopnih oskrbovalnih mest, morajo biti primerne, lahko in jasno primerljive, pregledne in nediskriminatorne.
- (4) Registrirati polnilno infrastrukturo in posredovati podatke nacionalni dostopni točki skladno z določbami tega zakona.
- (5) V kolikor oskrbovalno mesto nima upravljavca mora obveznosti upravljavca po tem zakonu izvajati lastnik oskrbovalne infrastrukture.

VI. poglavje: TEHNIČNE ZAHTEVE ZA VZPOSTAVITEV, DELOVANJE IN VZDRŽEVANJE POLNILNE IN OSKRBOVALNE INFRASTRUKTURE

29. člen (tehnične zahteve)

- (1) Javno dostopna infrastruktura za alternativna goriva v prometu lahko obratuje samo, če izpolnjuje vse tehnične zahteve za električna polnilna mesta ter oskrbovalna mesta za vodik in zemeljski plin kot izhaja iz Priloge II Direktive 2014/94/EU in tehničnih predpisov, izdanih na podlagi tega ali drugih zakonov.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek mora javno dostopna polnilna in oskrbovalna infrastruktura izpolnjevati tudi vse tehnične zahteve, ki jih določi Evropska komisija z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Direktive 2014/94/EU, s katerimi se dopolnijo ali nadomestijo tehnične zahteve iz Priloge II Direktive 2014/94/EU. Ministrstvo na svoji spletni strani objavi in redno posodablja harmonizirane standarde kot izhajajo iz Direktive 2014/94/EU.
- (3) Minister lahko izda tehnične predpise:
 - za načrtovanje, gradnjo, postavitve, varno delovanje in redno vzdrževanje polnilne in oskrbovalne infrastrukture za alternativna goriva v prometu, s katerimi prepíše tehnične zahteve, ki niso zajete s predpisi Evropske unije iz prejšnjih dveh odstavkov ali zanje ne obstajajo harmonizirani standardi, da se zagotovi varnost in zanesljivost obratovanja polnilne in oskrbovalne infrastrukture ter njena varna uporaba ter določi način izvedbe postopkov predpisanih pregledov in postopkov za ugotavljanje skladnosti s predpisanimi zahtevami in dokumentacijo, ki je potrebna v zvezi s tem;
 - za polnilne postaje in polnilna mesta, s katerimi predpiše tehnične zahteve, ki niso zajete s predpisi Evropske unije iz prejšnjih dveh odstavkov ali zanje ne obstajajo harmonizirani standardi, glede delovanja ali funkcionalnosti, ki omogočajo pametno polnjenje oziroma dinamično prilagajanje odjema električne energije ter kibernetsko varnost in delujejo na določene načine za zaščito stabilnosti električnega omrežja in za zaščito potrošnikov ter določi način dokazovanja skladnosti s predpisanimi zahtevami.
- (4) Za zagotovitev varne uporabe oskrbovalnih mest za SZP, UZP in vodik se izvajajo uvodni in periodični pregledi na način kot jih določa predpis, ki ureja preskušanje opreme pod tlakom.
- (5) Za ugotavljanje skladnosti polnilne in oskrbovalne infrastrukture za alternativna goriva s tehničnimi zahtevami iz tega zakona, se uporabljajo določbe Zakona o tehničnih zahtevah za proizvode in o ugotavljanju skladnosti (Uradni list RS, št. 17/11).

VII. poglavje: REGISTRACIJA INFRASTRUKTURE ZA ALTERNATIVNA GORIVA IN POSREDOVANJE PODATKOV NA NACIONALNO TOČKO DOSTOPA

1. Oddelek: Registracija in vodenje nacionalnega registra infrastrukture za alternativna goriva

30. člen (registracija in javne evidence)

- (1) Ministrstvo vodi register identifikacijskih kod (v nadaljnjem besedilu: ID kod) za deležnike ter polnilno in oskrbovalno infrastrukturo za alternativna goriva, v katerega se vpisujejo podatki o polnilni in oskrbovalni infrastrukturi za alternativna goriva ter upravljavcih in ponudnikih storitev polnjenja in oskrbovanja.
- (2) Z vpisom v register ID kod se posameznemu polnilnemu in oskrbovalnemu mestu, upravljavcu ter ponudniku storitev na tej infrastrukturi, podeli identifikacijska ID koda.
- (3) Register ID kod je javni in se ga vodi v elektronski obliki.

31. člen (obveznost registracije)

- (1) Vpis v nacionalni register ID kod so dolžni izvesti upravljavci javnih polnilnih in oskrbovalnih mest ter ponudniki storitev polnjenja z električno energijo in ponudniki storitev oskrbe z vodikom ter zemeljskim plinom in je pogoj za obratovanje infrastrukture.
- (2) Za namen vodenja registra ID kod, register vsebuje najmanj te podatke o osebah iz prejšnjega odstavka:
 1. enolično identifikacijska ID koda,
 2. osebno ime in stalno prebivališče fizične osebe oziroma firmo in sedež pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika,
 3. davčno številko.
- (3) Zavezanci za registracijo ID kod so dolžni vse spremembe podatkov, ki nastanejo po prvi registraciji, sporočiti ministrstvu najkasneje v roku 30 dni po nastanku spremembe.
- (4) Minister podrobneje predpiše vrste ID kod, opredeli zavezance za registracijo, opredeli vsebino vloge za registracijo, podrobneje uredi izdajanje ID kod, čas veljavnosti ID kod, način prijave sprememb podatkov ter vsebino in vodenje nacionalnega registra ID kod.

2. Oddelek: Posredovanje podatkov na nacionalno točko dostopa

32. člen (obveznost posredovanja podatkov)

- (1) Upravljavci javno dostopnih polnilnih in oskrbovalnih mest z medsebojnim dogovorom z lastniki polnilnih in oskrbovalnih mest zagotovijo razpoložljivost celovitih, zanesljivih in kvalitetnih statičnih in dinamičnih podatkov o polnilnih in oskrbovalnih mestih, ki jih upravljajo, in jih v realnem času brezplačno izmenjujejo s portalom nacionalna točka dostopa.
- (2) Podatki o polnilnih in oskrbovalnih mestih so na nacionalni točki dostopa za uporabo in ponovno uporabo za vse deležnike na voljo na odprti in nediskriminatorni podlagi.
- (3) Upravitelj portala nacionalna točka dostopa je Nacionalni center za upravljanje prometa (v nadaljevanju: NCUP), ki upravljalcem zagotovi tehnično podporo za izmenjavo statičnih in dinamičnih podatkov.
- (4) Upravitelji polnilne in oskrbovalne infrastrukture dajo na voljo vsaj naslednje statične podatke:
 - geografsko lokacijo polnilnega in oskrbovalnega mesta,
 - število priključkov,
 - število parkirnih mest za invalide,
 - kontaktne podatke lastnika in upravitelja polnilnega in oskrbovalnega mesta,
 - odpiralni čas,
 - ID oznaka upravitelja in ponudnika storitev polnjenja/oskrbovanja,
 - vrsta priključka,
 - vrsta toka,
 - maksimalna izhodna moč.
- (5) Upravitelji polnilne in oskrbovalne infrastrukture dajo na voljo vsaj naslednje dinamične podatke:
 - stanje delovanja,
 - razpoložljivost,
 - cena priložnostnega polnjenja.
- (6) Obveznost poročanja iz prvega odstavka tega člena velja za lastnike in upravljavce javno dostopne infrastrukture za alternativna goriva.
- (7) Če je to potrebno za izvajanje predpisanih nalog, lahko NCUP poleg podatkov iz četrtega in petega odstavka zahteva od zavezancev iz prejšnjega odstavka dodatne vrste podatkov, določi elemente v zvezi z obliko, pogostostjo in kakovostjo podatkov ter vzpostavi podrobne postopke, ki omogočajo zagotavljanje in izmenjavo podatkov, zahtevanih v skladu s tem zakonom.

VIII. poglavje: INFORMACIJE ZA UPORABNIKE

33. člen

(identifikacija združljivosti vozil in infrastrukture ter vozil in alternativnih goriv)

- (1) Prodajalci vozil za motorna vozila, dana na trg po 18. novembru 2016, zagotovijo ustrezne in jasne informacije o motornih vozilih, ki jih je mogoče redno polniti s posameznimi vrstami goriva na trgu ali jih napolniti na polnilnih mestih. Informacije se navedejo v navodilih za uporabo motornih vozil, na oskrbovalnih in polnilnih mestih, motornih vozilih in pri prodajalcih motornih vozil.
- (2) Identifikacija združljivosti vozil in infrastrukture ter identifikacija združljivosti goriv in vozil iz prvega odstavka tega člena morata biti v skladu s standardi evropskih organizacij za standardizacijo, ki določajo tehnične specifikacije za goriva. Če se takšni standardi nanašajo na grafično ponazoritev, vključno s shemami za barvno kodiranje, so grafične ponazoritve enostavne, zlahka razumljive in nameščene tako, da so jasno opazne:
 - na ustreznih črpalkah in njihovih ročkah na vseh oskrbovalnih mestih, in sicer od dne, ko se goriva dajo na trg, ali
 - v neposredni bližini pokrovov vseh rezervoarjev za gorivo motornih vozil, priporočenih za to gorivo in združljivih z njim, ter v navodilih za uporabo motornih vozil, ko se taka motorna vozila dajo na trg po 18. novembru 2016.

34. člen

(informacije o stroških osebnih avtomobilov na 100 km glede na vrsto goriv)

- (1) Trgovci z gorivom so na bencinskih servisih z zaposlenim prodajnim osebjem, na katerih se prodajajo vsaj tri vrste goriva za osebna vozila kategorije M1 in od katerih je vsaj eno alternativno gorivo, dolžni uporabnikom v informativne namene zagotoviti jasne in razumljive informacije o primerjavi med okvirnimi cenami dizla in bencina ter alternativnimi gorivi izraženimi kot zneski v evrih na 100 km na podlagi povprečne porabe goriva izbranih vzorcev modelov osebnih avtomobilov, ki so primerljivi vsaj glede na maso in moč, vendar uporabljajo različna goriva.
- (2) Ministrstvi določijo metodologijo za izračun okvirnih stroškov goriv na 100 km za izbrane vzorce osebnih avtomobilov v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2018/732 o skupni metodologiji za primerjave med cenami na enoto alternativnih goriv v skladu z Direktivo 2014/94/EU Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 123 z dne 18. 5. 2018), ter podrobneje določijo način prikazovanja in posodabljanja informacij o primerjavi stroškov goriv na 100 km na bencinskih servisih.

35. člen
(informacije o polnilni in oskrbovalni infrastrukturi)

Ministrstvo preko nacionalne točke dostopa zagotovi celovito informacijsko zbirko podatkov o lokacijah javno dostopnih oskrbovalnih in polnilnih mest za alternativna goriva in omogoči uporabnikom prosti in nediskriminatorni dostop do njih.

**IX. poglavje: MEHANIZMI ZA SPODBUJANJE PREHODA NA ALTERNATIVNA GORIVA
V PROMETU**

1. Oddelek: Prispevek za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu

36. člen
(zavezanci za plačilo prispevkov in način plačila)

- (1) Zavezanci za plačilo prispevka za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu (v nadaljevanju: prispevek) so fizične ali pravne osebe, na katere je registrirano motorno vozilo.
- (2) Prispevek se plača enkrat letno ob registraciji vozila oziroma podaljšanju veljavnosti prometnega dovoljenja.

37. člen
(vozila za katera se letni prispevek ne plača)

- (1) Letni prispevek se ne plačuje za:
 - traktorje in traktorske priklopnike;
 - kolesa z motorjem oziroma lahka dvokolesna vozila na motorni pogon, trikolesa s prostornino motorja do vključno 50 ccm oziroma trikolesne mopede in lahka štirikolesa oziroma lahke štirikolesnike;
 - priklopna vozila kategorij O;
 - vozila, ki se uporabljajo za obrambo, Slovensko vojsko, Civilno zaščito ter intervencijska vozila gorske reševalne službe, jamarske reševalne službe, podvodne reševalne službe, službe za zaščito in reševanje ob ekoloških in drugih nesrečah na morju in ekološkega laboratorija z mobilno enoto;
 - policijska vozila;
 - gasilska vozila;
 - vozila nujne medicinske pomoči;
 - starodobna vozila, ki so nacionalno bogastvo;
 - vozila diplomatskih predstavništev in konzulatov, razen konzulatov, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji, ter članov njihovega osebja, ki niso državljani ali osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji;

- vozila misij tujih držav, mednarodnih organizacij in predstavništev mednarodnih organizacij s sedežem v Republiki Sloveniji ter oseb, zaposlenih v njih, ki niso državljani ali osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji.

38. člen **(smiselna in subsidiarna uporaba zakona)**

- (1) Glede evidentiranja plačil, načina plačil letnega prispevka, tehničnih podatkov o vozilih ter vračila letnega prispevka ob odjavi vozil se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja dajatve za motorna vozila.
- (2) Glede vprašanj postopka, ki niso urejena s tem zakonom, se subsidiarno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.
- (3) Za zaračunavanje zamudnih obresti, pravice do izterjave letne dajatve in dajatve za odjavljeno vozilo ter pravice do vračila letne dajatve, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek.

39. člen **(namenskost prispevkov in nadzor nad pobiranjem prispevkov)**

- (1) Ministrstvo ali od njega pooblaščen oseba zagotavlja strokovno pomoč in nadzira izvajanje pobiranja letnih prispevkov.
- (2) Prihodki od letnih prispevkov so prihodek proračuna Republike Slovenije na postavkah ministrstva. Kot namenska sredstva se uporabljajo za izvedbo investicij v infrastrukturo za alternativna goriva ter ukrepe spodbujanja prehoda na alternativna goriva v prometu, za delovanje Centra za spodbujanje prehoda na alternativna goriva in za izvajanje gospodarske javne službe iz 12. člena tega zakona. Sredstva se lahko uporabljajo tudi za izvedbo študij in promocijskih aktivnosti, ki prispevajo k prehodu na alternativna goriva v prometu.
- (3) Ministrstvo del zbranih sredstev nakaže na račun izvajalca gospodarske javne službe iz 12. člena tega zakona in Centra za spodbujanje prehoda na alternativna goriva, in sicer v višini kot se določi skladno z drugim odstavkom 19. člena in petim odstavkom 43. člena tega zakona.

40. člen **(način obračuna prispevka)**

- (1) Letni prispevek se praviloma plača za obdobje enega leta, pri registraciji vozila oziroma izdaji prometnega dovoljenja za obdobje, krajše od enega leta, pa se plača sorazmeren delež letnega prispevka. Sorazmeren delež se določi tako, da se višina letnega prispevka pomnoži z deležem kot izhaja iz razmerja med številom dni za obdobje, za katero je vozilo registrirano oziroma za katero velja prometno dovoljenje deljeno s številom dni v letu za katerega se plačuje prispevek.
- (2) Če za vozilo še ni treba opraviti prvega tehničnega pregleda oziroma se opravi tehnični pregled za obdobje, daljše od enega leta, se lahko na željo stranke plača letni prispevek

vnaprej za obdobje, daljše od enega leta, vendar največ za obdobje veljavnosti prometnega dovoljenja. Obveznost se določi v deležu kot izhaja iz prejšnjega odstavka za obdobje, za katero je vozilo registrirano oziroma za katero velja prometno dovoljenje.

41. člen (višina letnega prispevka)

- (1) Višina letnega prispevka se določi za posamezne kategorije oziroma podkategorije motornih vozil.
- (2) Pri določanju višine letnega prispevka se upoštevajo naslednja merila:
 - za motorna kolesa delovna prostornina motorja;
 - za vozila kategorije M in N1 emisije CO₂ v gramih na prevoženi kilometer;
 - za tovorna vozila kategorij N2 in N3 največja dovoljena masa. Letni prispevek je nižji za tovorna vozila, katerih motor ustreza višjim emisijskim zahtevam od EURO IV oziroma višji, če motor ne ustreza emisijskim zahtevam EURO IV, pri čemer je stopnja znižanja oziroma zvišanja odvisna od emisijske zahteve, ki ji ustreza motor vozila;
 - za brezemisijška vozila se letni prispevek obračuna v višini prispevka določenega za vozilo enake kategorije, ki sodi v najnižji emisijski razred za obračun prispevka;
 - za starodobno vozilo se letni prispevek ustrezno zniža glede na prispevek za vozilo enake kategorije.
- (3) Za vozila iz 3. alineje prejšnjega odstavka se šteje, da vozilo ustreza emisijskim zahtevam EURO II, če je bilo prvič registrirano pred 1. oktobrom 2001, za EURO I pred 1. oktobrom 1996 in za EURO 0 ali nižje pred 1. oktobrom 1993. Drugačna uvrstitev se lahko uveljavlja le z vpisom ustreznega podatka v evidenco registriranih vozil na podlagi potrdila proizvajalca vozila oziroma njegovega zastopnika, da vozilo izpolnjuje zahteve glede emisij izpušnih plinov po emisijskih zahtevah EURO I, EURO II oziroma EURO III. Vpis EURO standarda v registru vozil se uporablja za potrebe izračuna letnega prispevka.
- (4) Podrobnejši način določanja letnega prispevka ter višino letnega prispevka za posamezne kategorije oziroma podkategorije vozil določi vlada.

42. člen (vračilo letnega prispevka ob odjavi vozila)

Kadar se vozilo odjavi pred potekom dobe, za katero je bil plačan letni prispevek, se stranki vrne sorazmerni delež za dneve do poteka preostale dobe, šteto od dneva odjave vozila.

2. Oddelek: Center za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu

43. člen

(Center za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu)

- (1) Center za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu (v nadaljevanju: center) spodbuja prehod na alternativna goriva v prometu s sofinanciranjem naložb za vzpostavitev ustrezne polnilne in oskrbovalne infrastrukture, za spremembo strukture voznega parka ter drugih podpornih ukrepov določenih s tem zakonom.
- (2) Dejavnost centra je del dejavnosti centra za podpore.
- (3) Naloge, ki jih center opravlja v javnem interesu, so:
- a) sofinancira ukrepe za spodbujanje prehoda na alternativna goriva kot izhaja 47. člena tega zakona in letnega načrta aktivnosti centra,
 - b) pripravlja in izvaja promocijske in ozaveševalne aktivnosti za spodbujanje prehoda na alternativna goriva,
 - c) izdaja pravila za dodeljevanje sredstev po javnem pooblastilu, za katera mora pred objavo v Uradnem listu Republike Slovenije pridobiti soglasje ministra, pristojnega za promet.
- (4) Javne pozive in javne razpise za dodeljevanje sredstev izvaja center po predhodnem soglasju ministra, pristojnega za promet. Pri pripravi javnih razpisov upošteva usmeritve iz akcijskega načrta in navodila ministrstva.
- (5) Center pridobiva sredstva za svoje delovanje iz prispevkov za spodbujanje prehoda na alternativna. Višino sredstev iz prispevka za delovanje centra za podporo določi vlada na podlagi sprejetega letnega programa dela in finančnega načrta centra za podpore.
- (6) Podrobno ureditev dodeljevanja sredstev določi center v pravilih iz točke c) tretjega odstavka tega člena. Center lahko določi obvezno uporabo digitalnih storitev v postopkih dodeljevanja sredstev.
- (7) Center mora voditi ločene računovodske obračune in evidence o sredstvih, prejetih od ministrstva iz prispevkov za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu ter uporabi teh sredstev za različne vrste spodbud, delovanje centra in druge predpisane namene.
- (8) Center vodi register prejemnikov spodbud. Center podatke o višini in prejemnikih spodbud objavi na svoji spletni strani.
- (9) Osebe, ki od centra prejemajo spodbude, so centru na njegovo zahtevo dolžni predati podatke, ki jih center potrebuje za izvajanje svojih nalog po tem zakonu.
- (10) V register prejemnikov spodbud se vpišejo tudi naslednji osebni podatki prejemnikov podpor:
- ime in priimek,
 - davčna številka in
 - stalno prebivališče.
- (11) Podatki iz registra, razen osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka, so javni.
- (12) Osebni podatki se lahko uporabljajo samo za vodenje registra prejemnikov spodbud.

44. člen
(odločanje centra o dodelitvi sredstev upravičencem)

- (1) Center odloči o pravici vlagatelja do pridobitve sredstev z odločbo.
- (2) Z odločbo iz prejšnjega odstavka se določi:
 1. namen, za katerega se sredstva dodeljujejo,
 2. višino dodeljenih sredstev,
 3. rok za izvedbo naložbe, za katero se sredstva dodeljujejo,
 4. pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, za pridobitev sredstev in rok za njihovo izpolnitev,
 5. rok za predložitev dokumentacije za izplačilo dodeljenih sredstev in
 6. druga vprašanja, ki jih določa predpis iz šestega odstavka 47. člena tega zakona glede na namen dodeljenih sredstev oziroma določila javnega poziva ali javnega razpisa.
- (3) Center izda odločbo iz prvega odstavka tega člena najpozneje v 90 dneh od prejema popolne vloge.
- (4) Če je vloga nepopolna ali nerazumljiva, center vlagatelja najkasneje v roku 30 dni od dne vložitve vloge pozove na odpravo pomanjkljivosti v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Glede vrstnega reda popolnih vlog se šteje, da je bila vloga vložena takrat, ko je bila vložena vloga, s katero so pomanjkljivosti pravočasno odpravljen.
- (5) Pritožba zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor. Zoper druge posamične akte centra, izdane v postopku za dodelitev sredstev, ni pritožbe.

45. člen
(odvzem pravice do pridobljenih sredstev)

- (1) Pravico do pridobljenih sredstev center odvzame z odločbo, če upravičenec:
 1. pridobljenih sredstev deloma ali v celoti ne uporabi za namen, določen z odločbo;
 2. naložbe ne izvede v roku, določenem z odločbo, ali v dodatnem daljšem roku, ki ga s sklepom določi center;
 3. ne izpolni pogojev za pridobitev sredstev v roku, določenem z odločbo, ali v dodatnem daljšem roku, ki ga s sklepom določi center;
 4. ne predloži dokumentacije v roku, določenem z odločbo, ali v dodatnem daljšem roku, ki ga s sklepom določi center;
 5. onemogoči ali ovira nadzor nad namensko uporabo pridobljenih sredstev ali
 6. ne izpolni drugih določil predpisa iz šestega odstavka 43. člena tega zakona glede na namen dodeljenih sredstev oziroma določila javnega poziva ali javnega razpisa.
- (2) Uvedba postopka odvzema pravice do pridobljenih sredstev zadrži izvrševanje pravice do pridobljenih sredstev.
- (3) Po pravnomočnosti odločbe o odvzemu pravice do pridobljenih sredstev mora upravičenec vrniti morebitna že izplačana sredstva centru v 15 dneh.

3. Oddelek: Digitalna platforma za spodbujanje investicij v polnilno infrastrukturo

46. člen (digitalna platforma)

- (1) Za vzpostavitev, upravljanje, vzdrževanje in redno posodabljanje podatkov in funkcionalnosti digitalne platforme skrbi izvajalec gospodarske javne službe iz 12. člena tega zakona.
- (2) Digitalna platforma iz prejšnjega odstavka je javna in vsebuje interaktivni zemljevid nezasedenih lokacij polnilnih mest, ki vsebujejo najmanj podatke o maksimalni priključni moči, kapaciteti polnilnih mest, statusu zemljišč in potrebnih posegih na teh lokacijah ter ocenjen čas pridobitve vseh dovoljenj. Poleg navedenega platforma omogoča pregled že obstoječe polnilne infrastrukture na ozemlju Republike Slovenije. Podatki iz platforme služijo za pripravo ali posodobitev nacionalnega okvirja politike ter načrtov za vzpostavitev infrastrukture za alternativna goriva
- (3) Izvajalec pridobiva podatke o obstoječi polnilni infrastrukturi od NCUP.
- (4) Digitalna platforma omogoča vpogled v podatke in javno dostopne analize in simulacije za vse vrste deležnikov, predvsem pa občinam in drugim lastnikom ter upravljalcem polnilne infrastrukture, ponudnikom storitev polnjenja, agregatorjem energetskih storitev, upravljalcem flot vozil, upravljalcem cestne in električne infrastrukture ter državnim organom.
- (5) Vnos podatkov v digitalno platformo o identificiranih lokacijah polnilnih parkov so po navodilu izvajalca gospodarske javne službe iz 12. člena tega člena, dolžne opraviti občine za lokacije iz lokalnih načrtov električne polnilne infrastrukture in distribucijski operater za lokacije iz državnega načrta primernih lokacij polnilnih parkov visokih moči, ki so priključeni na distribucijski sistem.

X. poglavje: FINANCIRANJE UKREPOV ZA SPODBUJANJE PREHODA NA ALTERNATIVNA GORIVA V PROMETU

47. člen (sofinanciranje ukrepov akcijskega načrta)

- (1) Država z namenom zmanjševanja emisij in izboljševanja okoljskih parametrov delovanja prometnega sektorja ter za doseganje ciljev DCPS spodbuja ukrepe kot izhajajo iz akcijskega načrta in zajemajo predvsem:
 - vzpostavitev infrastrukture za alternativna goriva v prometu,
 - spremembo strukture voznega parka iz vozil na fosilne naftne vire na vozila na alternativna goriva,
 - pilotne in demonstracijske projekte prehoda na alternativna goriva,
 - študije za pripravo celovitih projektov prehoda na alternativna goriva, ki vključujejo obnovljive vire energije,

- vključevanje v mednarodne projekte predvsem s področja vodika in vodikovih tehnologij v prometu,
 - podporne ukrepe za vzpostavitev infrastrukture za alternativna goriva kot so odkupi zemljišč, pridobivanje soglasij in dovoljenj, priključitev na omrežje, vzdrževanje digitalne platforme, pripravo akcijskih in lokalnih načrtov ter druge povezane aktivnosti,
 - drugo kot izhaja iz akcijskega načrta, ki ga potrdi vlada.
- (2) Finančne spodbude za ukrepe (v nadaljnjem besedilu: spodbude) iz prejšnjega odstavka tega člena se dodeljujejo kot investicijski transferji ali subvencije.
- (3) Upravičenci do spodbud so fizične in pravne osebe, vključno z osebami javnega prava, ki imajo stvarno premoženje v svoji lasti ali ki upravljajo s stvarnim premoženjem v lasti države ali občin, razen neposrednih uporabnikov državnega proračuna.
- (4) Spodbude dodelujeta ministrstvo in Center za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu v skladu z akcijskim načrtom ukrepov iz 5. člena tega zakona.
- (5) Spodbude se dodeljujejo z javnim razpisom, javnim pozivom ali neposredno potrditvijo projekta po postopku in pod pogoji, ki jih določajo predpisi, ki urejajo dodeljevanje državnih pomoči, in predpisi, ki urejajo javne finance, ob smiselnem upoštevanju naslednjih meril:
- stroškovna učinkovitost,
 - sprememba voznega parka iz fosilnih naftnih virov na nizkoogljčna in brezemisijška vozila,
 - povečanje števila javno dostopne in privatne polnilne infrastrukture,
 - povečanje deleža energije, uporabljene v prometu iz obnovljivih virov energije,
 - učinkovita raba energije v prometu,
 - zmanjšanje količine izpustov toplogrednih plinov in prašnih delcev.
- (6) Vlada podrobneje določi vrste spodbud, pogoje in merila za njihovo dodelitev, vrste upravičencev do posameznih spodbud, vodenje evidenc in poročanje.

48. člen **(viri financiranja ukrepov)**

- (1) Viri za financiranje ukrepov iz prejšnjega člena se zagotavljajo v okviru:
- državnega proračuna na postavkah ministrstva,
 - namenskih sredstev za spodbujanje prehoda na alternativna goriva, zbranih po tem zakonu,
 - sredstev Sklada za podnebne spremembe, ustanovljenega na podlagi zakona, ki ureja varstvo okolja,
 - drugih virov.
- (2) Sredstva Sklada za podnebne spremembe iz četrte alineje prejšnjega odstavka se za ukrepe spodbujanja prehoda na alternativna goriva, dodeljujejo v skladu s potrjenim akcijskim načrtom iz 5. člena tega zakona.

XI. poglavje: NADZOR NAD IZVAJANJEM ZAKONA

49. člen (inšpekcijski nadzor)

- (1) Izvajanje tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, nadzirajo inšpektorji inšpektorata, pristojnega za promet.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek inšpekcijski nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, v delu, ki ureja tehnične zahteve za polnilno in oskrbovalno infrastrukturo za alternativna goriva, opravljajo inšpektorji inšpektorata, pristojnega za energijo.
- (3) Pri opravljanju nadzora imajo pristojni inšpektorji pravice in dolžnosti v skladu s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor ter tehnične zahteve za proizvode in ugotavljanje skladnosti.
- (4) Inšpektor ima poleg ukrepov iz zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, pravico zapečatiti polnilna in oskrbovalna mesta zavezanca, za katera je bilo v inšpekcijskem postopku ugotovljeno, da ne izpolnjujejo tehničnih zahtev ali da ne obratujejo ali niso vzdrževana v skladu s tehničnimi predpisi ali da zavezanec ni izpolnil obveznosti registracije v skladu s 30. členom tega zakona, in sicer potem ko zavezanec ni odpravil ugotovljenih nepravilnosti v odrejenem roku.
- (5) Pod pogoji iz prejšnjega odstavka ima inšpektor pravico z odločbo odrediti pravnim osebam, samostojnim podjetnikom posameznikom in posameznikom, ki samostojno opravljajo dejavnost, ki so pristojni za distribucijo električne energije, da se zavezancu ustavi dobava električne energije. Stroške prekinitve dobav trpi zavezanec.

XII. poglavje: KAZENSKÉ DOLOČBE

50. člen (prekrški)

- (1) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec javno dostopnih polnilnih in oskrbovalnih mest ali ponudnik storitev polnjenja z električno energijo, ponudnik oskrbe z vodikom ali zemeljskim plinom, ki je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:
 - ne predlaga vpisa podatkov v register ID kod v skladu s prvim odstavkom 31. člena tega zakona;
 - ministrstvu ne sporoči spremembe podatkov, ki nastanejo po prvi registraciji, v skladu s tretjim odstavkom 31. člena tega zakona;
 - ne zagotovijo, da so nacionalni točki dostopa na voljo podatki iz četrtega odstavka 32. člena tega zakona;
 - ne zagotovijo, da so nacionalni točki dostopa na voljo podatki iz petega odstavka 32. člena tega zakona.
- (2) Z globo od 1.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 500 do 2.000 eurov se kaznuje fizična oseba, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

XIII. poglavje: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

51. člen

(prehodna določba za sprejem nacionalnega okvira politike)

- (1) Do sprejema prenovljenega NEPN, ki bo določil energetske in podnebne cilje za področje prometa ter DCPS velja Strategija na področju razvoja trga za vzpostavitev ustrezne infrastrukture v zvezi z alternativnimi gorivi v prometu in na njeni podlagi sprejeti Akcijski program za alternativna goriva v prometu.
- (2) Ministrstvo pripravi osnutek akcijskega načrta za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu in vzpostavitev ustrezne infrastrukture skladno s podnebnimi in energetskimi cilji NEPN do 1. 1. 2024. Končni akcijski načrt mora biti pripravljen najkasneje do 1. 1. 2025.

52. člen

(prehodna določba za določitev ciljev za električno polnilno infrastrukturo)

Do sprejema zavezujočih ciljev za električno polnilno infrastrukturo na ravni Evropske unije, se cilji v nacionalnem okvirju politike določijo med drugim na podlagi upoštevanja razvoja trga z električnimi vozili ter na podlagi najboljših praks in priporočil, ki jih objavi Evropska komisija.

53. člen

(prehodna določba za objavo načrta lokacij polnilne infrastrukture visokih moči)

Elektrooperater objavi državni načrt primernih lokacij polnilne infrastrukture visokih moči v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

54. člen

(prehodna določba za sprejem lokalnega načrta električne polnilne infrastrukture)

Občine pripravijo lokalne načrte električne polnilne infrastrukture v dveh letih od uveljavitve predpisa iz šestega odstavka 9. člena tega zakona.

55. člen

(prehodno obdobje za uskladitev obveznosti upravljavcev polnilnih mest v zvezi z zahtevami za priložnostno polnjenje)

Upravljavci polnilnih postaj zagotovijo, da od 1. 1. 2027 vsa javno dostopna polnilna mesta z izhodno močjo najmanj 50 kW izpolnjujejo zahteve iz prve in druge alineje tretjega odstavka 21. člena tega zakona.

56.

(vpis v register ID kod za obstoječo infrastrukturo)

Vpis v register ID kod se za že obstoječo javno dostopno polnilno in oskrbovalno infrastrukturo izvede najkasneje v roku 3 mesecev po uveljavitvi predpisa iz četrtega odstavka 31. člena tega zakona.

57. člen

(prehodno obdobje za posredovanje podatkov na nacionalno točko dostopa)

Upravljalci polnilnih in oskrbovalnih mestih, ki tehnično niso prilagojena za izmenjavo statičnih in dinamičnih podatkov iz 32. člena tega zakona, morajo zagotoviti izmenjavo podatkov z nacionalno točko dostopa najkasneje do 1. 7. 2023.

58. člen

(vzpostavitev Centra za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu)

Center za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu iz 43. člena tega zakona začne delovati najpozneje s 1. 6. 2024.

59. člen

(začetek uporabe določb o letnem prispevku)

Določbe IX. Poglavja tega zakona se začnejo uporabljati 1. 1. 2024.

60. člen

(vzpostavitev digitalno platformo)

Izvajalec gospodarske javne službe iz 12. člena tega zakona vzpostavi digitalno platformo ter pripravi navodila za vnos podatkov, način pregledovanja podatkov ter druga tehnična navodila za uporabnike najkasneje v roku dveh let od uveljavitve tega zakona.

61. Člen

(izvršilni predpisi)

- (1) Vlada izda predpise iz osmega odstavka 12. člena in četrtega odstavka 41. člena v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.
- (2) Vlada izda predpis iz šestega odstavka 47. člena tega zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona
- (3) Minister izda predpis iz šestega odstavka 9. člena v enem letu od uveljavitve tega zakona.
- (4) Minister izda predpis iz četrtega odstavka 31. člena in drugega odstavka 34. člena tega zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.
- (5) Center za podpore izda pravila za dodeljevanje sredstev po javnem pooblastilu iz c) točke tretjega odstavka 43. člena tega zakona do 1. 10. 2024.

62. člen
(prenehanje veljavnosti podzakonskih aktov)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Uredba o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva v prometu (Uradni list RS, št. 41/17, 121/21 – ZSROVE in 172/21 – ZOEE)

63. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.